

ve schválení nově vypracovaných agend. S důrazem na stálou potřebu, aby se v Jednotě vůbec všichni hojně učili, čtena a přijata nová příručka pro kněžské mládence. Spis B. Beneše Bavorského, Čtyř Bratří rozmlouvání o spasení celém přijat jako vzdělavatelný výklad základních věcí víry. Snad jako tiché odmítnutí obnovy církevního roku, zavedené Lukášem, usneseno, že stačí zachovávat hlavní výroční svátky Kristovy a usouzeno, že, u Boha není žádný čas jeden mimo druhý vzáctnější. Svědomí mají být vysvobozena z vězení opačného názoru [D 141 n.]. Tehdy byl také zaveden nový katechismus, tentokrát již s tímto názvem prve u Bratří neobvyklým, na místě 'Otázek' Lukášových.

Ještě významněji se nová orientace projevila po stránce osobní o rok později [1532] při nové, opět nutné doplňovací volbě do Úzké rady, když toho roku zemřel z konseniorů i B. Krasnický, námi tolikrát s uznáním připomenutý. Na volební synodě konané v Brandýse n. Orlicí se k slovu dostali mladí. Vyčetli dotavadnímu vedení nečinnost a domohli se vedoucích míst, ač tu šlo o kněze teprve loni ordinované: do Úzké rady zvoleni Jan Augusta, Martin Michalec, Mach Sionský, Jan Tejnský, Michal Weisse. B. Škoda se pro stáří vzdal předsednictví ve prospěch B. Roha. Za seniory zvoleni téhož dne Bratří Beneš Bavorský, Martinův bratr Vít Michalec a Jan Augusta, postoupiv takto z řady konseniorů hned na jedno z předních míst v Jednotě. Na čas úřadovalo tedy pět seniorů, B. Škoda však téhož roku zemřel.

Z těchto nových lidí, stojících v čele čtyři léta po smrti Lukášově, představuje B. Weisse, správce německých sborů v Lanškrouně a ve Fulneku, sklon k curyšské reformaci. Neprojeví se to snad přiblížením k jednotě habrovanských, s níž Jednota stále stála v polemickém napětí, nýbrž tam, kde B. Weisse vlivem své němčiny zasáhne do dogmatického výrazu Jednoty, určeného německé veřejnosti.

Vliv luterský je tu zastoupen nejmocněji B. Rohem, Bavorským a Augustou. Jim byl Luther zřejmě učitelem, jehož hlasu Jednota je povinná dbát a jím se dát poučit. Bratří přece od

samého počátku hledali široko daleko církev, o niž by se mohli opřít, ne-li s ní jako skutečně křesťanskou se sjednotit. Vždyť nezačali vlastní církevní společenství z touhy po svévolném vytvoření svébytné církve. Nesmějí být nevšimaví k tomu, že reformace učinila netušené pokroky od let, kdy se s ní obezřetně vyrovnával B. Lukáš, netaje nechuť k 'novověrcům'. Reformace dávala novou tvářnost německé církvi. Šířila se. Času toho učení luteriánské v Němcích skrze kazatele jejich slavně se před očima mnohých stkvělo, takže se i nám některým mimo [= nad] Jednotu a učení její světlejší a dokonalejší býti zdálo, přiznají Bratří [D 164] po patnácti letech [1546]. Ale ani v této době prudkého příklonu k luterství nelze mluvit přímo o jejich luterisaci. I nyní se projeví vlastní podstata Jednoty v hlavní linii věroučné, zejména pak v pojetí církve a v přízvuku na poslušnost víry, která má vtisknout ráz celému životu křesťanovu v soukromí i ve společenství.

Je-li jmenován spis B. Bavorského mezi knihami synodem r. 1531 nově schválenými, pohledme nejprve k němu a k jeho autorovi. B. Beneš Bavorský z Vlčího pole byl jeden z velmi mála bratrských kněží rytířského původu. Pocházel z Turnova a trvalo delší dobu, než vstoupil do Jednoty. S B. Lukášem byl ve styku již r. 1510, kdy se ho tázal po smyslu večere Páně; nebyl tedy o mnoho mladší než B. Roh. O jeho studiích ve Vitemberku, kde poslouchal Luthera a Melancthona, byla již zmínka. Tou dobou byl již [od r. 1521] knězem Jednoty. Působil pak s B. Rohem v Ml. Boleslavi. Podle Blahoslavova úsudku byl to muž výmluvný a pohotový spisovatel jasného slova, třeba psal prostě, protože mnoho nestudoval. Jeho čeština prý se podobala Melancthonově latině. Z několika jeho vzdělavatelných spisů vyniká především zmíněný dialog, nadepsaný v tištěném vydání 'Rozmlouvání společné čtyř Bratří o pravém a gruntovním požívání jistého spasení v pokoji svědomí dobrého' [1531]. Hovoří tu spolu Bratří Radostný, Smutný, Střídmý a Pokojný. První příliš snadno jásá nad spasením, druhý se o spasení příliš úzkostlivě léká. Tyto oba, ve víře teprve počínající, poučuje B. Střídmý jako prospívající úd Jednoty a slouží jim k plnějšímu pochopení evangelia na obě